

**Міністерство освіти і науки України
Інститут педагогіки НАПН України
Інститут філософії НАН України
Інститут історії України НАН України
Інститут держави і права імені В.М. Корецького НАН України
Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова
Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара**

СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ НАУКИ ТА СУЧАСНІ ВИКЛИКИ

**МАТЕРІАЛИ
II Всеукраїнської наукової конференції**

26-27 травня 2017 р.

Частина II

Дніпро

2017

стання культурологічного підходу у виховному процесі, його ролі у теорії та методиці виховання, присвячені праці А. Погодінової, В. Гури, Є. Фортунатової, Д. Лихачова, Б. Гершунського, А. Гуревича та ін., в яких дослідники розглядали використання культурологічного підходу під час навчально-виховного процесу за різними профілями.

Досліджуючи виховання ціннісного ставлення до сільськогосподарської праці у студентів вищих аграрних навчальних закладів, ми розглядаємо культурологічний підхід до виховання як один із основних у процесі вирішення поставленої проблеми. Культурологічний підхід у вихованні ціннісного ставлення до сільськогосподарської праці реалізується завдяки спрямованості на розвиток у студентів сприйняття української культури. Такий підхід забезпечує аналіз процесу виховання ціннісного ставлення до сільськогосподарської праці за допомогою культурологічних понять (культура, норми і цінності, спосіб життя, зразки культури та культурна діяльність тощо). Педагог працює над створенням культурного середовища, в якому відбувається виховання студентів. Нині культурологічний елемент у вихованні сучасної молоді набуває все більшої популярності. Тому перед педагогами повинно стояти завдання максимального використання виховних можливостей української культури.

«Як методологічна основа сучасної педагогічної науки культурологічний підхід передбачає використання феномену культури в якості стрижневого в розумінні й поясненні педагогічних явищ і процесів. Функціональними принципами культурологічного аналізу педагогічних проблем слугують системна реконструкція культури; облік суб'єктності культурного розвитку та діяльнісного характеру реалізації суб'єктного начала в культурі; двоєдність нормативного та креативного аспектів буття культури» [2].

Впровадження культурологічного підходу до виховання ціннісного ставлення до сільськогосподарської праці у студентів вищих аграрних навчальних закладів сприяє формуванню ціннісних орієнтацій та пріоритетів. Культурологічний підхід до виховання ціннісного ставлення до сільськогосподарської праці сприяє формуванню глобального мислення студентів та створює інтелектуальну базу для їхньої майбутньої професійної діяльності, створює умови для зосередження студента на ціннісному ставленні до сільськогосподарської праці. Виховний матеріал, який використовується під час культурологічного підходу до виховання ціннісного ставлення до сільськогосподарської праці повинен розглядатись з точки зору культурологічного компонента.

Список використаних джерел

1. Аніщенко В. Культурологічний підхід у професійній підготовці вчителя / В. Аніщенко, О. Падалка // *Освіта дорослих: теорія, досвід, перспективи*. - 2013. - Вип. 6. - С. 103-107. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/OD_2013_6_14. 2. Гайсіна Г. *Культурологический подход в теории и практике педагогического образования: дис. ... д-ра пед. наук: 13.00.08*: / Гайсіна Гузель Иншаровна. - М., 2002. - 366 с. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://www.lib.uu.ru.net/diss/cont/106391.html>.

М. Г. Гетман, Т. В. Лакіза, О. В. Писаревська, Т. А. Сімонова

ПРОВЕДЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ АТЕСТАЦІЇ СТУДЕНТІВ МЕДИЧНОЇ АКАДЕМІЇ

Згідно з законом України «Про вищу освіту» 2004 року [1]; наказом МОЗ № 53 від 31.01.2005 «Про затвердження Положення про організацію та порядок проведення державної атестації студентів, які навчаються у вищих навчальних закладах III-IV рівнів акредитації за напрямом підготовки «Медицина» [2]; ліцензійний інтегрований іспит на базі кафедри внутрішньої медицини №3 Державного закладу «Дніпропетровська медична академія» вперше був проведений у 2005 році та триває до те-

перішнього часу. Державна атестація (державні іспити) на кафедрі внутрішньої медицини №3 проходять як комплексний практично орієнтований іспит.

Матеріали до державної атестації випускників за спеціальністю «Внутрішня медицина» складені у відповідності до Наказу МОЗ України від 31.01.2005 р. з урахуванням Наказу №53 від 29.12.2005 р. «Про затвердження змін до діючого навчального плану підготовки лікарів у вищих навчальних закладах III – IV рівнів акредитації» [3]. У підготовці матеріалів приймали участь співробітники кафедри внутрішньої медицини 3, які упродовж останніх 10 років активно опрацьовували методiku проведення комплексного практично-орієнтованого іспиту.

Протягом 2004-2016 навчальних років відпрацювалися всі складові іспиту. Обговорений кожний елемент завдань, практичних навичок, системи оцінювання в основі яких закладені рекомендації робочої групи з розробки «Положення про організацію та порядок проведення державної атестації студентів, які навчаються у вищих навчальних закладах III – IV рівнів акредитації за напрямом підготовки «Медицина». Для об'єктивізації та стандартизації результатів відповідей розроблені таблиці оцінки в балах практичних навичок на всіх етапах екзамену.

Державну атестацію очолює голова екзаменаційної комісії, до складу її входять співробітники академії (терапевти, хірурги, ортопеди-травматологи, урологи, онкологи, акушери-гінекологи, педіатри, дитячі хірурги, дитячі інфекціоністи, анестезіологи, гігієністи, інфекціоністи, фтизіатри).

До державної атестації допускаються студенти, які повністю виконали всі вимоги навчального плану і освітньо-професійної програми за спеціальністю.

Державна атестація складається з двох етапів: перший – ліцензійний іспит – КРОК-2: «Загальна лікарська підготовка», другий – практично орієнтований іспит. Він також складається з двох частин: перша частина – робота з хворим, де студент демонструє вміння встановити попередній діагноз, призначити план обстеження хворого та схему лікування. На першому етапі перевіряється вміння збирати скарги, анамнез захворювання, анамнез життя, володіння практичними навичками (пальпація, перкусія, аускультация) при огляді хворого. Ця частина екзамену потребує від студента знання сучасних стандартів ведення хворого – обстеження, лікування, прогнозу та ін. Роботу біля ліжка хворого оцінює бригада викладачів, яку очолює професор - фахівець з терапії, хірургії або з акушерства та гінекології.

Друга частина державної атестації – інтерпретація результатів лабораторних показників та результатів інструментальних методів дослідження, демонстрація основних умінь та навичок згідно з освітньою кваліфікаційною характеристикою з використанням фантомів, муляжів, навчально-наочних матеріалів, вирішенням ситуаційних задач.

Досвід проведення державних іспитів знайшов своє відображення в «Методичних рекомендаціях підготовки до Державних іспитів з внутрішньої медицини за спеціальністю лікувальна справа», 2015 [4].

Проведення комплексного практично-орієнтованого іспиту дає можливість студентам продемонструвати знання, які вони опанували за шість років навчання, з фундаментальних та клінічних дисциплін. Форма проведення екзамену удосконалює контроль умінь застосовувати знання з патології внутрішніх органів у процесі подальшого навчання та професійній діяльності відповідно до принципів доказової медицини.

Проведення комплексного іспиту надає можливість оцінити знання студентів максимально об'єктивно.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про вищу освіту» (Відомості Верховної Ради (ВВР), 2014, №37-38, ст. 2004).
2. Наказ МОЗ № 53 від 31.01.2005 «Про затвердження Положення про організацію та порядок проведення державної атестації студентів, які навчаються у вищих навчальних закладах III-IV рівнів акредитації за напрямом підготовки «Медицина». Документ з0244-05, чинний, поточна редакція – Прийняття від 31.01.2005. – Електрон. аналог друк. вид.: режим доступу:

https://www.google.com.ua/?gws_rd=ssl#q=%D0%BD%D0%B0%D0%BA%D0%B0%D0%B7+%D0%B2%D1%96%D0%B4+31.01.2005+%D1%80.+%E2%84%96+53&spf=68. – Дата звернення: 16.04.2017. Назва з екрану. 3.Наказ МОН України № 239 від 16.04.2003 «Про затвердження складових галузевих стандартів в вищій освіті з напрямку підготовки 1101 «Медицина» 2003 р., № 20, стор. 567, стаття 902, код акту 25132/2003. - Електрон. аналог друк. вид.: режим доступу: <http://consultant.parus.ua/?doc=0314148CC0>. – Дата звернення: 16.04.2017. Назва з екрану. 4.Методичні рекомендації підготовки до Державних іспитів з внутрішньої медицини за спеціальністю лікувальна справа . Дніпропетровськ, ДЗ «ДМА МОЗ України»; уклад.: Г.В. Дзяк, М.Г. Гетман та інш. - Дніпро 2015. – 120 с. : - Бібліогр.: 10 с.

М. В. Козир

ІНФОРМАЦІЙНА ПЕДАГОГІКА ЯК АСПЕКТ ПРИКЛАДНОЇ ІНФОРМОЛОГІЇ

Наша складна епоха – епоха переосмислення духовних цінностей, пошуків надій і помилок, здолала рубіж другого тисячоліття. У історію ХХ століття увійшло не лише запуском перших супутників Землі, польотом людини в космос, подоланням надзвукового коридору, але й наявністю здатності, яку отримала людина, під назвою інформаційна компетентність: виробництво, пошук і розгляд усіх видів інформації в суспільстві, природі, технічних пристроях. Це призвело до створення комп'ютерів і в цілому комп'ютеризації суспільства, а також до появи футурологічних теорій і філософських напрямів.

Аналіз сучасних досліджень інформаційної компетентності свідчить про те, що це поняття визначається неоднозначно різними авторами (В. Акуленко, Н. Баловсяк, М. Дзугоева, О. Зайцева, О. Семенов, Н. Таїрова, О. Толстих). Інформаційну компетентність називають однією з ключових компетентностей А. Ахаян, Н. Баловсяк, С. Брандт, О. Іонова, В. Кремень, О. Матвієнко тощо. [5]

У результаті інформаційного прогресу можна говорити про кризу науки, а вірніше про кризу учених у наш час. Криза науки є кризою людей, які її осягають, якщо вони нещирі у своєму бажанні (Ясперс). Це є актуальною темою, що базується на теоретичних передумовах минулого, що не дає можливості рухатися вперед з-за традиційності підходів. Усе це і змушує нас по-новому розглядати педагогіку ХХІ століття в умовах інформатизації освіти і суспільства в цілому.

На нашу думку, педагогіка – це не лише наука, але й процес виховання й утворення, про які говорилося вище. А з точки зору інформаційно-нетрадиційної педагогіки виховання є безпосередньою дією інформаційного середовища, у якому знаходиться вихованець: батьки, родичі, державні установи, державний устрій. Адже дитина схожа на свій час і на своїх батьків. Сучасний педагог, якого вчать і який повинен вміти вчити, – це теж виховання. Який же вплив має суспільство на людину, що розвивається, становлення якої відбувається сьогодні? Що означає поняття «інформації» в умовах сучасної школи? Який вплив вона має на процес виховання? Усе це – питання нової інформаційної педагогіки.

Інформологія – узагальнена назва наук про інформацію. Термін «інформологія» походить від латинського *informatio* – *пояснення, виклад, тлумачення, поняття* і грецького *λογος* – *слово, знання, вчення* [4, с.75].

Об'єктом дослідження інформології є інформація. У роботах дослідників Хартлі і Шенона інформація постає перед нами у своїй зовнішній оболонці, яка представлена стосунками сигналів, знаків, повідомлень один до одного – синтаксичними стосунками. Розвинена в роботах Н. Вінера концепція припускає, що процес управління в згаданих системах є процесом переробки (перетворення) деяким центральним облаштуванням інформації, що отримується від джерел первинної інформації (сенсорних рецепторів) і передачі її в ті ділянки системи, де вона сприймається її елементами як наказ для виконання тієї або іншої дії (спостереження – наказ – співвіднесення). Спроби побудувати моделі поняття інформації,